

ABONAMENTUL:

1 lună	2/50	nu se face
3 lună	7	8 l. n.
6 »	12	15 »
1 anu	24	30 »

Pentru străinătate se adaugă portul postală

Manuscrisele nepublicate se vor arde.
Scrisori nefrancate se vor refusa.

Pentru rubrica «Inserțiuni și reclame» Redacțiunea nu este responsabilă.

TELEGRAFULU

APPARE IN TOTE SERILE.

Politica, Istoria, Poesie, Literatura Poporana, Comerciu, Bibliografie.

Redacțiunea și Administrațiunea, strada Germană, No. 2, la Typographia națională, Bucurescī.

ANUNCIURI
Linia mică pe p. 4-a 10b.
Reclame pe pag. 3-a 1 l.
Abonamentele în capitală se fac la 1 și 15 ale fiecărui lună.

Anunțuri și reclame se vor adresa și la librăria Wartha Lipscañi 7.

Pentru Francia se primesc anunțuri și reclame la D-nii ORAIN & MICOUD, rue Rochechouart 7.

Pentru Austria și Germania la D-nii HAASENSTEIN și VOGLER, Neuemarkt 11.

Rugăm cu insistență pe Onorabili nostri corespondenți de prin districte de a ne trimite fără zăjavă valoarea foilor vândute pe Septembrie și neînapoia pe cele rămase; căci dela exactitatea D-lorū, atât în mare parte existența dinarului pentru care avem spese fără însemnată.

Sintu chiar pe Augustu conturi neaquate, rugăm pe acei ce au întâziatu cu trimitera Contului anului trimite negreșită de o dată cu celu pe Septembrie.

Administrațiunea.

privilegiale nobleței, și a ne diafendepsi de datornici.

Negrul stolă de lacomă vindețor săngeră, și săraci România de la 1714 încoa, cum să nu mai dea Dumneleu nică dușmanilor, și de și domnul Tudor și vîrsa sângel pentru stăpîrea acestor puie de șerpi, dără semanța era 'ncuibată adâncă în ogorele terii, și omidele mai turbate, mai immitite se aruncă pe tenează crêngă ce astăptă unu noiu Tudor s'o scutură de negrii gidi.

Astă felu regimul streinului se perpetua în văile Dunării, și privilegiul îngropat vîro cătu va timp, învă astă-dă mai turbată de cătu a fostu pînă acum.

Românul cu ciocicul nu poate face casă, nu poate să bage în plugu cu dînsul.

Streinul cu ciocicul totu dă una sau învoită, totu dă una sau incumetrită, totu dă una a torturată pe Român.

Ecă causa desgropării privilegiului în anii de grația a regimului lui 1866.

Ni se comunică următoarele, de unu bărbat vrednic de totă stima care și iubesc tera, și care a ocupă funcțiunile cele mai mari:

«In Ministeriul de interne, sub d. Catargiu februaristul, a inviată iărăși işlicarii, loghiotași, caftanii și divaniți, de pe vremurile arhondologiei. In toate funcțiunile acestui ministeriu se pună numai boeri și feciori de boieri. Uitați-vă la Prefect și nu veți găsi unul din albastrelă, astă-felu numia poporul la 1821 pe aceste blende fanariotice — care să fi rămasu pe din afară. La divisiunea a II-a din ministeriu de Interne, sau numită ca adjutoru de correspondență, fiul d-lui Plagino.

Nu e răul aci. — Daru d-lui nu face cabulu, să stea în divisiune a-lăturea cu ceilalți funcționari, fiindu-ca suntă mojici; ci stă numai în cabinetul d-lui Ministru, și alu d-lui Directore Generalu, răsturnată pe canapea, fiindu-ca se pregătesce pentru Prefectu. Mai este asemenea unu copistu, anume Catargiu, nepotu său vîru d-lui ministru, care totă luna nu dă pe la Cancelarie, ci numai la 25 ale fiecărei lună merge la Visiteră spre a lua salariul acelei divisiuni.

Ce-o mai fi și astă?

Nu döră D. ministru Catargi aru voi și D-sa să ia ca bei-zadeaua vr'o cigară de la autocratul tutoru Russilor?

Mașcă minune?

Ori-cum nu este nimicu pînă acum positiv.

Vom vedea.

Ceea ce e sigură, ceea ce scapă din vederea mai tutulor, este că privilegiul, sdribitul de Cuza-Vodă, a reinviată, și încă mai pretențiosu, mai impoziționă, mai fără margini, de cătu sub regulamentul organicu.

Arenășii din fanară, incumetrii cu degenerații nemulți români, dezeră nascere unei clase imunde care se numește Ciocoș, și care a torturat poporul Român fără nică uă milă, jupuindu-i pelea, strecându-i cenușea din vîtră, și laptele din putinei, și puindu-lu la jugu ca boii pentru a putea sătura lăcomia cea mare a ciocicului.

Atunci toate funcțiunile statului erau pe mâna acestei miserabile bresle, care erau înaintea Muscalului cu floră, înaintea Turcilor cu temenele, înaintea Neamțului cu daruri, și care nu se sfia a dice împăratesi Catinii: «Fie tera Românescă eparchiă Rusiei, cu condiție nămașă ne asiguri stăpânirea Tiganilor,

pe Vndă Cusa, care sfărămase brésla ciocoiască.

Noi nu mai dicem nimic.

Maști citiți encă o dată de la capă revista, și conchideți!...

T.

BULETINU ESTERIORU

Francia.

Din di în di, în Fracia, situația personalor compromise în afacerile comune să lămușe, grață activității autorității militare. Numărul celor liberați de curând se urcă la 9 mii. Este sigur că influența presei n'a fostu streină la acestă repede instrucție; este asemenea sigur că reclamările neîncetate ale comerciului căruia lipsește lucrători, au avută uă mare greutate și au datu uă impulsione repede investigărilor justiției. Căci comerciul se află în Fracia stagnat din cauza lipsei lucraților; în ore-care industria acăstă lipsă devine uă grave generală. Comerciul care se facea p'uă scară forte activă cu cărțile de instrucție, anul acesta scolaristic a survenit din cauza lipsei lucraților legători de cărti.

— După uă telegramă publicată în *l'Avenir Național* în Corsica așa isbuțită turbură între nișce oficeri în congediu, a căror presință coincide forte multă cu sosirea în Corsica a prințului Napoleon și cu batalionul de vînători trimis în insulă spre a urmări miscările bonapartistelor.

Se dice că autoritățile suntu decisive a se purta cu cea mai extremă rigore contra acelor oficeri.

— Ex-împăratul Napoleon printre protestare publicată în *Times* negă conspirația ce i se impută pentru anexarea Belgiei, aruncă întrigile înjositorice, cându, călăută de așa de susu, caută causele eră nu mișlocele dă se reurca; respinge calomii, și recunoște greșelile și dice că Fracia are nevoie de repaus.

«Culpabilu va fi acela, esclamă ex-împăratul, care s'ară încerca să-o turbure pentru interes personalu. Guvernul actualu fiindu provisoriu nu exclude viitorul; a'lui resturna aru fi uă crimă. Nu mai puținu, adaogă elu, dreptul meu remâne același, pe cătă vreme tera nu va fi con-

sultată; nică uă decisiune a Camerei n'ar putea se lău altere.

Este în tocmai ca vulpea fabulei care se pocăescă cu speranța d'a mai înșela și d'a face noi victime.

Germania

Se scrie din Berlin:

«După informații demne de credință, convențiunea încheiată sub auspiciile guvernului Română cu comitetul detentorilor de obligații ale drumurilor de feru române, se rezemă pe basele următoare:

Antreprisa primitivă este convertită în societate prin acțiuni, care eredită drepturile și obligațiunile vechilor concesionari. Se va îngrijii pentru cheltuiile necesare cu termenarea lucrărilor prin mijlocul emiterii de obligații cu 5 %. Aceste obligații se vor bucura d'uă garanția cu interes de 5 %. Cupoanele cădute la I Ianuarie și I Iulie vor fi plătite fără deducție (?). Deja s'au luat măsură în vederea reunirii fondurilor necesare.»

Guvernul nu ne spune nimicu din acestea.

Credem că adunarea lău va sili să vorbească.

INSTRUCTIUNEA PUBLICĂ

Căteva măsură proprie la îndreptarea învechimenterii publică în România.

(Urmare)

15. Actualemente facultățile noastre au o organizație imperfectă și esclusivista.

Acăstă stare de lucruri lasă lacune simțibili și unu spirit separatist între membrii corpului scientific. Așa celu ce studieșă matematicele și științele fizico-naturale, are pucină considerație pentru studiul filosofiei și alături de dreptul. Celu ce studiează dreptul nu vede de cătă ómeni de importanță secundară în cei ce se consacra la pacificul studiu alături filosofiei și altă filosofie. Medicul ocupă esclusivamente cu materie medicale, cu dissectiunea cadavrelor umane, deprinși a vedea numai omenire suferindă, a contracta adeseori unu caracter dur, crud și egoist. Filosoful în fine nu vede adevărată măntuire de cătă în abstracțiunile filosofiei scole, cu care adeseori ese afară din lumea fizica, din sfera sim-

țuluī unū anū, de unde apoi acele filosofii reci și mortifere.

Arū trebui deci să se stabilēscă în facultate uă afinitate mai restrēnsă.

Arū trebui ca în facultatea filosofică să se introducă cursuri de fisiologia, fizica, chimia, geologia și Astronomia.

Pentru facultatea de dreptă arū fi necesariă introducerea cursurilor de fisiologia, psychologia, logica, metafisica, de morale și estetica.

Pentru facultățile de științe și medicina, arū fi necesarie cursurile de psychologia, logica, metafisica, de morale și estetica.

Apoī in tōte facultățile arū fi salutară introducerea cursurilor de igienă, educațione și didactică.

16. Femeia este unū factore principale in educaționea omului. Bărbatul și femeia suntu una și aceași ființă in concepționea omenirei. A se cultiva și a se lăsa liberă desvelirea unorū organe, pe cāndū cele alte arū fi condamnate la incultura și neacțiune, arū resultă prejudecie grave pentru intregul organismu. Femeia deci trebue să aibă o educațione totuă așa de intinsă ca și bărbatul; acesta nu trebue să difera de cāndū in calitatea respectivă la diferența sexuale.

Suntu încă multe spirite prejudecișe chiaru in tre poporele cele mai culte, cari văd in cultura femeiei o causă de slabire a edificiului conjugale. Aceste prejudecie suntu din nefericire alimentate prin numerosele exemple ce se văd in societate, unde femeia cu cāndū are o inteligență mai ageră și mai cultă, cu atâtă tinde la unū felu de emancipare prejudecișoa principelui căsătorie.

Orī cāndū arū fi de numerose asemene triste exemple, totuși, a se atribui reul principiului de cultura, este o profundă și funestă rătăcire.

Causa acestuī reū sociale trebue să se caute in lipsa unei educaționi solide, fără care știința și libertatea nu numai a femeiei ci și a bărbatului, suntu mai multu pericolose de cāndū bine-făcătoare.

Trebue încă să se mai caute causa și in cālătăile și moravurile bărbătilor, adese-oră incompatibile cu delicate positiune a conjugalităței.

Aceste cālătări și moravuri in compatibile se reflectă mai ușor in spiritul femeiei inteligețe, și acăstă reflectiune este secundată puteric prin necesitățile fisiologice și morale; de unde apoi resultă călcarea convenționei conjugale.

Noi români amū arătat multă solicitudine pentru cultura femeiei; probe suntu numeroase scole publice primare și secundare de fete; acăstă solicitudine corespunde cu caracterul nostru liberalu.

Este de însemnatu că nu esistă in lumenici unū popor, care într'unū gradu de cultură restrēnsu ca allu nostru, se aibă o femeia mai inte-

ligență, mai susceptibile de civilizațione de cāndū femeia română.

Dee-se acestei femei o educațione înțeléptă și ea va deveni in curēndu o femeie de prima ordine.

Este deci o datorie, o necesitate și o onore națională ca să organizăm educaționea femeiei pe nisice băse solide și egalitare.

S'arū putea de o camu dată înființa 4 licee feminine in cele 4 centre de invētămentu.

In București cu ajutorul profesorilor universitar și de la scola normală superioare, s'arū putea fără mare costu înființa unū așezămēntu universitar femeescu in care să se propună cursuri de filosofia și de medicina.

Arū mai fi necesariu a se înființa și scole speciale unde să se propună invētămentul industrial in care femeia are mai multă aptitudine.

Organisânduse bine invētămentul secundariu și superioru pentru femei, numeroasa junime femenină nu arū mai fi constrēnsă a se espatria pentru a căuta o educațione seriōsă la popore streine; nicu nu arū mai inpopora chiaru in propria loru țera numerosele instituții private, unde rare oră se da o educațione solidă și nicu o dată o educațione națională.

17. Lumea datoresce progresul ei unu număr de genie forte restrēnsu, și cari suntu mai multu darul intēmplări. Societatea n'a sciuțu a fi atenta la solicitudinea generoasă a naturei care a fecundatul cu genie și caractere mari, tōte secolele și tōte climatele.

Astă-felu scolele inalte fiindu deschise numai la unū număr de forte restrēnsu, s'aū strecuratul in ele forte pucine talente de prima ordine.

Cele mai multe genie se perdă in nesciință, așa cumu se perde o soragine minerale in undele riurilor fără să scimă și profităm de dinsa.

Daca geniele nu potu se apara pe cāndū sunt de numeroase, pedica provine din imperfecțiunile organisației sociale; cāndū însă vomu fi noi omeni instare ca să organizăm știința în acel gradu și in acea intindere ca ori-ce geniu in ori-care colțu retrăsu și intunecatul alu societăței s'arū astă se pótă găsi o cale largă și ample mijloce de cultivare? Tardiu forte tardiu!

Cāndū voimă se plantăm o viă séu o grădină, noi căutăm ca viața se fie de bună soi. De ce nu s'arū intinde acestu procediu nemerită și la grădina scientifică și morale a omenire?

De ce să nu căutăm creiere și caractere de bună soi pe care apoi se le formăm într'o scolă bine organizată. Cānd voimă se căutăm o sorginte de apă, o mină preciosă, unū depositu sacru al anticății, noi returnăm facia pământului și strebatem in adâncimile sale. De ce se nu căutăm totu astă-felu prin stratele

sociale spre a descoperi acele concentrări prețiose ale geniului umanu?

Sciința ne dă totu mijloace de sondare și de recunoștere; nu ne rămâne de cāndū se avemă o solicitudine generoasă spre a utiliza asemenea in interesul salutei generale. Astu-lu s'arū puté institui o comisiune compusă din doctri in fisiologia și filosofia, care se precurge prin sratele sociale se caute și se descopere geniele.

Aceste genie apoī se fiă concentrate in instituții speciale unde se dea o crescere îngrijită și o instrucție intensă.

Cu aceste combinaționi noī nu amă mai fi supuș la gratia întâmplării așia de rara in binefaceri; într'unū timpu de 16 ani, amă avé unū număr considerabil de genie in tōte ramurele științei și a caracterului.

18 Institutele private de educațione oferă pentru conștiința luminată și justă, unū spectacol de anarhia și demnă de indignare.

Legile noastre suntu forte umanitare, întru cāndă garantează libertatea invētămentului. Acăstă libertate însă degeneră in intreprinderea privată. Administraționea școlariă la rândul său, privesc cu indiferență confuziunea in care se găsesc invētămentul privat. Din acăstă stare de lucruri rezulta prejudecie grave pentru educațione și pentru interesele noastre naționale.

Așia cum se întâmplă astădi, ori care străină, ori care vine de unde vine, aibă său nu calitatele scientifice și morale cerute unui educatoru, aibă elu séu nu caracterul de a implini cu lealitate drepturile legitime ale țerei care ii ofere ospitalitatea, nimină nu dă nicăi o atenție, pote se deschiđă scolă, părintii români suntu cei d'ântăi, mamele mai cu sémă, care-și dau copii.

In cele mai multe scole private, se face invētămentul numai in limbi straine, limba și istoria țerei nu are nicăi o iusemnătate. In unele se ieau cāte unū profesor român, daru și acesta e numai de forma căci nu i se da timpul materiale.

In multe scole private se propun obiectele succesivamente in mai multe limbi; așa de se intēmplă se fiă 3-4 limbi și să figureze in programul studielor 10-12 obiecte; apoi suma totală a felurilor de lecționi este ecuale cu produsul ce rezulta din numărul limbilor multiplicat prin numărul obiectelor. Adevărata babilonia!

Instituții private in orașele centrale și pe linia Dunărei, acestu bulevard secularu alu românilor, suntu cu multu mai numeroase și mai prospere in populațione de cāndū scolele publice. Să ne uităm de exemplu in Galați, acestu portu însemnatu și cu o populațione de 80,000 suflete. Noi nu vedem in acăsta urbe de cāndū o singură scolă primară de băieți cu 4 clase, care sta ca pedestalul

la două nefericite scole secundare. Alături cu acestea, institutele private prosperă și in număr și in populațione. Numerosa tinerime română din aceste institute, invăță grecesce, nemțește, tōte limbele, afară de românesce.

Pe lăngă acestea trebuie să fimu atenți și asupra tinerimii de naționalitate streină; acăstă fiindu stabilită pe pământul nostru, ca mâine, poimâne pote se pretinda drepturi politice. Arū fi unū pericolă a fi admisă in drepturile noastre politice oameni cari aducu cu sine prin educațione, unū elementu incompatibil de a se asimila cu elementul indigenu.

Așa cumu stă astădi institutele private este o stare de lucruri ce nu se mai pote tolera și ca principiu de educațione și ca interesu și ca onore naționale.

In poporele cele mai culte și unde străinismul e in pozițione multu mai restrēnsu, totu și se manține o vechiare și o restricțione multu mai solidară cu interesele generale alle țerei.

Se persistă in solicitudinea generoasă a libertăței invētămentului. Este o justiță și o onore naționale respectându drepturile legitime ale fiă-cărei naționalități stabilite pe pământul nostru; alături insă cu acesta, aceași justiță și aceași onore naționale reclama ca să desemnăm bine limitea intereselor noastre naționale, limite pe care apoī trebuie să o scimă face respectată.

(Va urma),

Gr. Petrovani.

DEPEȘE TELEGRAFICE

Berlin, 31 Octombrie.— Reichstagul a votat in prima și a doua citire proiectul de lege pentru calea ferată St. Gothard.

Versailles, 31 Octombrie.— Se asigură că guvernul va prezenta Adunării la începutul sesiunii proiectul de reorganizare militară.

Paris, 31 Octombrie.— Schimbul ratificării convențiunii a avut locu astă-di.

Negociările pentru nouă tractatul postale intre Germania și Franția se urmăresc aci.

SENTIMENTE PATRIOTICE

Unū ofițieru francesu se duse să petreacă cāteva zile la Metz in familia sa. Se pregătea să se întoarcă la regimentul său și să luă biletul la casa garei.

La spatele lui se află uă sermană familiă de țerană, compusă dintr'unu tată, uă mamă și trei copii mititei. Tatălă privea ofițierul c'unu aeru sficiosu și părea că esiteză dă-i vorbi. D'uă-dată făcându-să curajui: «Domnule, dise elu, sunteți Francesu, și vă duceți la Paris? Décă a-și îndrăsni, v'asă cere unū serviciu.

Ce serviciu, amice, respunse ofițierul c'unu tonu bine-voitoru.

— Merg și eu la Paris, reluă omul nostru îndrăsnețu, și amă pre puțini banii. Copii mai mici de optă ani nu plătesc locul de că se țină pre genuchi. Femeea mea valua fetea, eu unul din băieți; sunteți și dv. așa de bună pentru a lăua pe celu mai micu?

— Bucuros, amice, respunse ofițerul surîndu, serviciul este ușor; credem că mi ceri ceva mai mult. Tereanul mulțumi.

Se urcă în drumul de feră; ofițerul care avea bilet d'antetă classă, intră fără a dice nimică într-un vagon d'a treia. Sosiră la Pagny-sur-Moselle, care vai! este astăzi cea din urmă stație francesă, și schimbă trenul.

Pe drum să incepură să converseze:

— Ce-o să faci în Paris? întrebă ofițerul.

— Dău, domnule, nu știm nimic; ne părasim tera pentru că nu voim a fi Prusieni; uă dată acolo, Dumnezeu va îngriji de noi. Căsuța noastră a fost distrusă la 18 August de obuzuri, câmpul nostru devastat; l-am vândut cu mine femei și copii, și nici-uă-dată nu mă voi reîntorce în tera mea, pe cătă vreme nemții vor fi acolo.

— Déră cu toate astea amă audiuți dicându-se că Lorenii cari au suferit din resbel vor fi despăgubiți. De ce năști acceptă?

— Banii prusienești? nici-uă-dată domnule; mi-ar fi arsă degetele.

— Însă ce-o să faceți în Paris, unde nu cunoșteți pe nimeni, și fără banii?

— Mă iartă, amă încă 45 franci, mulțamită obligenței dv. Mă voi încreca să intru la unu grădinar; și apoi, mă place mai bine să moră de fome acolo, de cătă să trăiesc bine în Prusia. Gândește, domnule, căci năști fi emigrat, copii mei ar fi putut deveni soldați nemți și s-ar fi luptat contra Franciei. Ce rușine!

Ofițerul mișcat nu mai găsi nimic să respundă acestui bravu; numai, coborând la Paris, și puse în mână două mici bilete de bancă cari fură primite cu recunoșință.

“De și pentru prima oară în viața mea amă voiajat în a treia clasă, nici uă-dată însă, dicea ofițerul către persoana de la care amă aflată acăstă anecdotă, nămă făcută unu voiajă așa de placută.” (Séicle.)

FABULĂ

ARICIULU ȘI SOBOLULU

Intr-o iarnă viscolosă, Ariciul se văta și în ninsoreea poleiosă. Adăpostul cătuță.

Unu sobol ce frigul iernei Nu'l simțise nici de cumă, Din adincul subteranei Apăru și elu acumă.

— Domnule ariciu, de-ți place, Vinu în locuința mea, Amendoi în bună pace Vomu trăi... ori-câtă vei vrea.

— Domnule, cu voe bună! Inghiațatul a respunsu Si îndată impreună Înăuntru așă patrunsu.

Acolo din întâmplare Ospetul cam grossolanu Înțepă cu țepii tare Pe milosul sobolanu.

— Domnule ariciu, fă bine Si mai strângă acești țepi, Că, ședendu aici cu mine, Frică mă e să nu mă țepi.

— Ședă și tu mai la uă parte! Invitatul a respunsu. Stându sobolul mai departe, Țepi iarăși lău împunsu.

— Domnule ariciu, vezi bine Mai multă să mă depărtez, Locu nu e, și — vaș de mine! Acești țepi mă săngerez.

— Heil sobol, să tacă din gură, Strig'ariciu 'nfuriat; Daca nu, în bătătură Estă acuma aruncat.

Si 'ntindendu 'și țepi iară. Sobolanul speriatu A fugit în grabă afară Si în grabă a înghețat.

Totu așă noă o pățimă
Cu streinii ce' poftimă:

*Le dămă casă,
Le dămă masă,*

Dară nu scimă, — amari de noi!
Ceea-ce va fi apoi,
Cându ariciul se va 'ntinde
Si totu ciubul va coprinde!

Gr. H. Grandea.

Recomandăm cu totu dinadinsulu D-lui Ministrului de Finance, următoarea denunțare.

Domnule Redactore.

“În anul 1869, era la punctul Virciorova unu vameșu anume Nicolae Georgescu, care pentru multe abufuli săvîrșite acolo, prin decretul No. 44 publicat în *Monitorul oficial* No 16 din anul 1870, a fost destituit; dar în Iuliu anul curent a fost numit vameșu la Zimnicea, și în August permutează vameșu la Călărași unde leafa este mai mare, așa că unde numai merita a mai fi vameșu, se face iarăși și într-o lună să-să avansă. Cred că D. Ministrul de finanțe nu lău cunoște căci o di nu lău ar ține vameșu...”

Daca credeți folositul fiscului precum o cred eu, vă rogă a-o divulga în “Telegraful”.

Căci acelă vameșu acum 10 ani era mortat la Bechetu cu leu vecchi 100 pe lună, apoi vre o cătă va ană vameșu la Bulega, și vre 6 la Virciorova, astăzi are case în București și mulți bani la dobândă.

Un Bine voitor al fiscului Statului.

DIVERSE.

— Se serie din Versaliu că adunarea națională francesă va fi convocată mai multe de 4 Decembrie, data fixată la prorogare,

— Un corespondent din Bordeaux telegrafiază către le *Petit journal*:

“Consiliul arondismentului, după propunerea d. Laserie, a votat goirea jesuiților cu unanimitatea de voturi, minus patru.”

— *La Natione* din Florența asigură că consistorul secretă care trebuie să aibă loc la Roma în 27 Octombrie, s'a provogat din cauza marilor dificultăți.

— Este cestiu, dice le *Petit journal de Paris*, d'o viitoră întrevadere a lui Thiers cu prințul de Bismarck.

— Generalul Faidherbe se va duce în Egypt spre a organiza armata Vice-regelui.

— Schitul Sântilor Apostoli din Roma s'a incendiat. Focul s'a stinsu, biserică este scăpată.

La Londra, pe Tamisa, uă navă încărcată cu petrolet a făcută explozie în dimineață de 22 octombrie și a comunicat focul și la alte nave care său perduț totalmente.

— Revolta din Ogulin a fostă năbusită. Generalul Molinari, care comandă la Agram a concentrat săptămâna regimenter în 24 ore a formată în jurul rebelilor unu cercu iresistibil.

Au fostă arestați trei din principali conducători ai revoltei, mai întâi Starsevic, apoi Kvaternic și Bach, doi redactori ai jurnalului *Hroasca*.

Dară nu s'a sfârșit totu; abia se începe. Există intre serbi o idee înrădăcinată, aceea a unei mară *Croatie* d'a se forma pe țărămurile Savei și ale fluviului său Unna, cu Croați, Serbi propriu și Bosniaci; toți suntă Serbi, acesta este numele lor generic.

Ascultați bine acestea: Starcescu era în 1848 omul banului Jalacic; elu escita contra maghiarilor, elu fu condamnată pentru unu pamphlet și cându se duse să-l ia aretă unu pasaport ruseascu.

* * (Uă durerosă întâmplare.) La moșia Comana în dimineață de 10 curentă viindu arendașul Vasilache Pișacovu să dijmuiască rîul și deschizindu-se o certă între arendașu cu locuitorii cești din urmă așă năvălită asupra arendașulu cu ciomege și lopeți și lău omorită în locu. D. Tache Pișacovu, de care era însoțită arendașul, a primit grave lovitură în cap, și este în pericol de viață și din locuitorii sărău și rănită vre patru cu revolveru în luptă loru cu mortul arendașu și răniul Tache Pișacovu.

(Sinucidere). D. V. Voia în treacerea sa de la București spre Iassy, în noaptea de 14—15 ajungându la Romanu, cu companionul său de voiajă trase la otelul de moldavie.

Aici d. Voia, fu vizitată de o rudoare a sa, cu care convorbindu mai

multă timpă astă ocasiunea de să spune „că e în stare de a se ucide, cându ară fi sigur că d-ra pe care e decisă de a o lua de socie să mărăta cu unu altul.”

Ruda d-lui Voia, luându acăstă declarație dreptă glumă, ilu încredință că d-ra pe care o iubescu său și logodită dea.

După acăstă convorbire, ruda d-lui Voia se retrase, fiindu și ora înaintată, iară companionul său, care se vede că cunoștea caracterul, ilu privighie până la ora 3 din dimineață, cându ne mai putându resista somnului adormi.

Atunci d. Voia găsi momentul favorabil de a pune în execuție nenorocita hotărire, ce și-o formase de căteva ore: deci prin o detură de revolveru, aplicată în gura se sinucise!

Amorul nu incetă de a recruda din cându în cându căte o victimă.

(Armonia)

BIBLIOGRAFIE

Au eşită de sub tipar și se află de vîndare la

Librăria H. C. WARTHA

Franciada, canticul III, poemă de G. Zamfirolu, prețul 1 leu nou.

Femeile urite, roman comic-sentimental, prelucrată din italienescă de Louis F. Paganini, partea I, prețul 1 leu nou.

Infernul, primul volum din biblioteca liberului cugetătoru, roman social, volumul I, prețul 1 leu 50 bani.

Istoria contemporană, de la anul 1815 până în zilele noastre, de P. I. Cernătescu, 1 volum în 8 leu nou 5.

TEATRU ROMÂN

Sub direcția d-lui M. Pascaly

Jouă, 21 Octombrie.

MARTIRULUI IDEIEI

Dramă în 5 acte de A. Dumas, jucată la Co-media francesă, tradusă de D. S. Mihăilescu.

Inceputul la 8 ore.

SALA ATENEULUI ROMÂN

Jouă, 21 Octombrie.

MARE CONCERT

Vocal și Instrumental

DATU DE D-NA

PRINCESA EMMA MATSCHINSKY

Preciurile locurilor: — Locul I, 20 fr., locul II, 10 fr., Galeria 2 fr.

Inceputul la 8 ore preciză.

N.B. Biletele se află de vîndare în toate zilele la D. Beroni, casierul teatrului și la Grand Hotel, éră în séra de reprezentăție la casa sălelor Ateneului.

